

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2023/012 van 3 februari 2023

INLEIDENDE SAMENVATTING

Fout van de uitbetalingsactor – Dubbele betaling – Herziening van de gelijkmatig verdeelde huisvesting – Rekenschap geven

Verzoekster betwist de terugvorderingsbeslissing aangaande de helft van de sociale toeslag en de helft van de coronatoeslag voor een bepaalde periode.

Nadat de uitbetalingsactor in juni 2022 ingevolge een elektronisch bericht in kennis werd gesteld van het feit dat het kind op 24 december 2019 werd erkend, werd er een nieuw begunstigendossier opgemaakt waarbij beide ouders als begunstigden werden beschouwd vanaf 1 januari 2020.

Ingevolge het vermoeden van een gelijkmatig verdeelde huisvesting bij beide ouders, heeft de uitbetalingsactor geoordeeld dat vanaf 1 september 2020 slechts de helft van de sociale toeslag en de helft van de coronatoeslag voor de maand november 2020 aan de moeder kon worden toegekend. De uitbetalingsactor is daarom bij beslissing d.d. 21 november 2022 overgegaan tot terugvordering ten aanzien van de moeder van de ten onrechte toegekende helft van de sociale toeslag voor de periode van 1 september 2020 tot en met 30 juni 2022 en de ten onrechte toegekende helft van de coronatoeslag voor de maand november 2020, ten bedrage van in totaal € 976,26.

Tijdens de procedure voor de Geschillencommissie bleek dat de uitbetalingsactor de voormelde beslissing heeft herzien naar aanleiding van het verzoek bij de Geschillencommissie. Bij beslissing d.d. 5 januari 2023 heeft de uitbetalingsactor aan de moeder meegedeeld dat zij wel recht had op de volledige sociale toeslag:

“(…)Aangezien wij als uitbetalingsactor retroactief een begunstigendossier hebben opgemaakt werd er ook retroactief gelijk verdeelde huisvesting toegepast. Via uw advocaat werden ons de vonnissen van 19/06/2020, 02/09/2020 en 17/01/2022 bezorgd waarin steeds sprake was van zwaartepunt verblijf van kind ... in jouw gezin.

Volgens artikel 18 van het Groeipakketdecreet wordt er uitgegaan van gelijk verdeelde huisvesting indien de huisvesting van het kind niet bepaald of bekrachtigd werd door de bevoegde rechtbank.

Bij het opmaken van ons begunstigendossier waren wij niet op de hoogte dat er reeds vonnissen betreffende de huisvesting van het kind bestonden. Pas achteraf bleek dat er reeds vonnissen zwaartepunt verblijf werden uitgesproken 19/06/2020, 02/09/2020 en 17/01/2022. Wij hebben daarom ons dossier aangepast en de sociale toeslag voor 100% aan jou toegekend vanaf 09/2020.

Concreet wil dit zeggen dat het bedrag op onze terugvorderingsbrief van 21/11/2022 niet correct is. Er blijft wél een terugvordering voor een totaalbedrag van 594,92 euro. Dit betreft een dubbele betaling van 50% sociale toeslag periode 09/2020-06-2022 + halve coronatoeslag over de maand 11/2020.

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2023/012

3 februari 2023

REPERTORIUMNR. GC/22/A0347

INZAKE :, wonende te
.....;

- Verzoekster -

Vertegenwoordigd door, advocaat, kantoorhoudende te
.....;

TEGEN :

....., met maatschappelijke zetel te
.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door Mr. namens verzoekster bij de Geschillencommissie¹ werd ingediend per e-mail van 22 november 2022;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 2 december 2022 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 3 februari 2023 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster noch verwerende partij op de zitting van 3 februari 2023 zijn verschenen of zich hebben laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verwerende partij kent met ingang van 1 februari 2019 het Groeipakket toe aan verzoekster voor het kind (° inclusief de volledige sociale toeslag voor de periode van 1 februari 2019 tot en met 30 november 2019 en opnieuw met ingang van 1 september 2020.

Nadat verwerende partij in juni 2022 ingevolge een elektronisch bericht in kennis werd gesteld van het feit dat het kind op 24 december 2019 werd erkend door de heer, werd er een nieuw begunstigdendossier opgemaakt waarbij beide ouders als begunstigden werden beschouwd vanaf 1 januari 2020.

Ingevolge het vermoeden van een gelijkmatig verdeelde huisvesting van bij beide ouders, heeft verwerende partij besloten dat er vanaf 1 september 2020 slechts de helft van de sociale toeslag en de helft van de coronatoeslag voor de maand november 2020 aan verzoekster kon worden toegekend.

Verwerende partij is dan ook bij beslissing d.d. 21 november 2022 overgegaan tot terugvordering ten aanzien van verzoekster van de ten onrechte toegekende helft van de sociale toeslag voor de periode van 1 september 2020 tot en met 30 juni 2022 en de ten onrechte toegekende helft van de coronatoeslag voor de maand november 2020, ten bedrage van in totaal € 976,26.

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

3. Standpunt van verzoekster:

In het verzoek d.d. 22 november 2022 heeft Mr. de grieven van verzoekster als volgt geformuleerd:

“Aangezien verzoekster de moeder is van, geboren te op 2019.

Dat de heer, rr., wonende te de vader is van

Dat de heer verzoekster heeft laten zitten toen ze drie maanden zwanger was van en hij de eerste maanden na de geboorte één keer bezocht heeft.

Dat er een verzoening kwam in de zomer van 2019 en de heer na een tijdje bij verzoekster en is ingetrokken.

Dat de heer op 24 december 2019 erkend heeft

Dat er feitelijke samenwoning was tot 30 april 2020, op welke datum de heer opnieuw vertrokken is.

Dat bij verzoekster gebleven is.

Dat verzoekster kort na de relatiebreuk, namelijk op 28 mei 2020, een procedure opgestart heeft bij de Familierechtbankom een regeling voor te bekomen.

Dat de zaak werd ingeleid op de zitting van 19 juni 2020, waar verzoekster en de heer zich akkoord hebben verklaard met verwijzing naar de Kamer voor Minnelijke Schikking en waar er reeds een voorlopige regeling op het zittingsblad werd geakteerd, namelijk contacten met vader afwisselend op zaterdag en zondag (bijlage 1).

Dat de zitting KMS doorging op 2 september 2020 en er een gedeeltelijk voorlopig akkoord tot stand kwam, namelijk (zie bijlage 2):

- *verder hoofdverblijf bij moeder met inschrijving op haar adres*
- *verblijfsregeling bij vader als volgt:*
 - *Op 6, 12, 20 en 26 september van 10u tot 18u;*
 - *vanaf 3 oktober: een weekend om de 14 dagen van zaterdag 10u tot zondag 18u, met een aantal extra bezoeken tijdens de toen komende schoolvakanties*
- *vader betaalt voorlopig een onderhoudsbijdrage van € 150 per maand + 50/50-verdeling buitengewone kosten*
- *groepakket komt toe aan moeder*

Dat partijen tot een definitief akkoord kwamen dat bij vonnis van 17 januari 2022 (bijlage 3) werd bekrachtigd, namelijk:

- *gezamenlijke uitoefening ouderlijk gezag*
- *hoofdverblijf + inschrijving bij de moeder, met een secundair verblijf bij de vader telkens in onderling overleg en akkoord en bij gebreke daaraan als volgt: om de 14 dagen van vrijdag 17:30 uur tot zondagavond 18:30 uur en een vakantie-regeling*
- *vader betaalt met ingang van 1 juni 2020 een onderhoudsbijdrage van € 150 per maand, bedrag jaarlijks indexeerbaar in oktober, alsook behoud van de 50/50-verdeling van de buitengewone kosten.*

- *groeipakket + de sociale en fiscale voordelen aan de moeder.*

Dat dus altijd zijn hoofdverblijf bij verzoekster heeft gehouden.

Dat verzoekster ook altijd het groeipakket en de volledige sociale toeslag ontvangen heeft.

Dat verzoekster bij e-mail van 4 oktober 2022 (bijlage 4) volgend bericht ontving van uitbetalingsinstelling

'Aangezien er wijzigingen in het dossier voor het Groeipakket voor gebeurd zijn (Erkenning door op 24/12/2019) had meneer recht op 50% van de sociale toeslag voor de periode van 01/2020 tot en met ontvangst van vonnis.

Hierdoor werd er een bedrag aan jou uitbetaald waar meneer recht op had.

Momenteel heeft u hierdoor een openstaande schuld van € 1.297,62.

Vanaf 09/2020 ben jij de ontvanger van het volledige Groeipakket + 100% Sociale toeslag (vonnis ontvangen op 04/08/2022 – uitwerking vonnis vanaf 06/2022).

Wij houden vanaf heden 10% in op het maandelijks bedrag dat wij uitbetalen om deze schuld aan te zuiveren.'

Dat er onmiddellijk gereageerd werd op deze e-mail bij schrijven van raadsman van verzoekster van 5 oktober 2022 (bijlage 5), waarin uiteengezet werd dat verzoekster helemaal geen sociale toeslag ontvangen heeft waar de heer recht op zou hebben gehad.

Dat de PV's van terechtzitting en het vonnis van 17 januari 2022 ter staving werden bijgevoegd.

Dat verzoekster op 21 november 2022 de eindbeslissing (bijlage 7) ontving, waar thans beroep tegen wordt aangetekend.

Dat volgens verzoekster in de periode 09/2020 tot 06/2022 een bedrag van € 976,26 aan sociale toeslag ontvangen heeft waarop ze geen recht had, alsook een te hoge coronatoeslag in november 2020 en dat dit bedrag terugbetaald moet worden via inhoudingen van 10% op de volgende betalingen.

Dat de beslissing zelf niet verder gemotiveerd wordt, maar in de begeleidende e-mail wordt gesteld dat het vonnis pas ontvangen werd op 4/8/2022, zodat ze pas vanaf die datum rekening kunnen houden met het vonnis.

Dat verzoekster zich niet kan verzoenen met deze beslissing.

Dat de decreetgever duidelijk bedoeld heeft dat de sociale toeslag aan verzoekster zou toekomen.

Dat artikel 58 §2 Groeipakketdecreet immers bepaalt dat bij een ongelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind bij beide ouders de sociale toeslag in het kader van de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 18, volledig toegewezen wordt aan de ouder bij wie het rechtgevende kind voor meer dan de helft van de tijd verblijft.

Dat verzoekster dus niets ten onrechte heeft ontvangen, nu er in de betrokken periode een ongelijkmatig verdeelde huisvesting was en (veel) meer dan de helft van de tijd bij verzoekster verbleef.

Dat het niet is omdat een uitbetalingsinstelling uitgaat van gelijkmatig verdeeld verblijf zolang er geen gerechtelijke uitspraak wordt overgemaakt, dit betekent dat een uitbetalingsinstelling dit

principe van gelijkmatig verdeeld verblijf retro-actief zou moeten toepassen op een voorbije periode, ook al blijkt uit gerechtelijke documenten dat er geen gelijkmatig verdeeld verblijf was.

Dat een dossier met terugwerkende kracht kan worden herzien in functie van een gerechtelijke uitspraak (zie beslissing Geschillencommissie 2022/042 dd. 29 april 2022).

Dat wanneer iemand te weinig sociale toeslag ontvangen zou hebben dit dus in functie van een gerechtelijke uitspraak gecorrigeerd kan worden en alsnog moet worden uitbetaald.

Dat wanneer de uitbetalingsinstelling de sociale toeslag en de coronatoeslag conform artikel 58 §2 Groeipakketdecreet aan de juiste ouder heeft uitbetaald dit dus uiteraard ook retroactief bevestigd kan worden in functie van gerechtelijke uitspraken.

Dat er zeker niet retro-actief ‘gecorrigeerd’ kan en mag worden naar een zogezegd gelijkwaardig verdeeld verblijf, indien uit gerechtelijke uitspraken blijkt dat er helemaal geen gelijkwaardig verdeeld verblijf was.

Dat verzoekster uiteraard ook volledig te goeder trouw alle toeslagen ontving, nu zijn hoofdverblijf bij haar had, dit bij vonnis werd vastgelegd en zij in de gerechtelijke uitspraken ook als de ontvanger van het groeipakket werd aangeduid.

Dat het beroep van verzoekster ontvankelijk en gegrond moet worden verklaard en dat de bedragen die intussen door werden ingehouden aan verzoekster gestort moeten worden.

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE GESCHILLENCOMMISSIE

Akte te verlenen aan verzoekster van dit verzoekschrift.

Het beroep van verzoekster ontvankelijk en gegrond te verklaren en de beslissing van van 21 november 2022 teniet te doen.

Te zeggen voor recht dat verzoekster niet tot terugbetaling van onverschuldigde bedragen gehouden is en te veroordelen tot betaling van alle bedragen die zij ten onrechte ingehouden heeft om de beweerde schuld van verzoekster te vereffenen, met inbegrip van intresten.”

4. Standpunt van verwerende partij:

- **Bij e-mail van 4 oktober 2022 heeft verwerende partij het volgende meegedeeld aan verzoekster:**

“Aangezien er wijzigingen in het dossier voor het Groeipakket voor gebeurd zijn (Erkenning door op 24/12/2019) had meneer recht op 50% van de sociale toeslag voor de periode van 01/2020 tot en met ontvangst van het vonnis.

Momenteel heeft u hierdoor een openstaande schuld van € 1.297,62.

Vanaf 09/2022 ben jij de ontvanger van het volledige Groeipakket + 100 % Sociale toeslag (vonnis ontvangen op 04/08/2022 – uitwerking vonnis vanaf 09/2022).

Wij houden vanaf heden 10% in op het maandelijks bedrag dat wij uitbetalen om deze schuld aan te zuiveren.

- **Bij betwiste beslissing d.d. 21 november 2022 heeft verwerende partij aan verzoekster meegedeeld wat volgt:**

*“We hebben jouw **recht op het Groeipakket onderzocht** over de periode van 09/2020 tot 06/2022.*

*We hebben vastgesteld dat je een bedrag van **€ 976,26** hebt **ontvangen waarop je geen recht had.***

In de periode van 09/2020 tot en met 06/2022 ontving je een te hoog bedrag aan sociale toeslag + de maand 11/2020 ontving je een te hoge coronatoeslag voor

Wij moeten € 796,26 van je terugvragen.

De verjaringstermijn is 3 jaar.

Dat betekent dat geen enkele betaling verjaard is.

*Daarom moeten wij **€ 976,26** van je terugvragen.*

*Wij **houden 10% in op de volgende betalingen** die je van ons ontvangt².”*

Deze beslissing werd op 21 november 2022 per e-mail bezorgd aan zowel verzoekster als haar raadsman, Mr., waarbij verder werd geduid als volgt:

“Jullie hebben enige tijd moeten wachten op een antwoord op jullie mails, dit omdat wij het dossier volledig nagekeken hebben en hierover ook extra advies ingewonnen hebben wij ons team van experts.

In bijlage vinden jullie dan ook de correcte terugvorderingsbrief van de op heden openstaande schuld.

Bij deze brief vinden jullie ook een overzicht van de klachtenprocedures en de mogelijkheden tot beroep.

Deze schuld hoeft niet terugbetaald te worden, er zullen inhoudingen aan 10% gebeuren op het bedrag dat wij je maandelijks uitbetalen.

Het gaat om een herziening van de sociale toeslag over de periode van 09/2020 tot en met 06/2022 + herziening van de coronatoeslag die uitbetaald werd over de maand 11/2020.

Wij hebben het vonnis pas op 04/08/2022 ontvangen en kunnen dus ook pas vanaf die datum hiermee rekening houden.

Vanaf 08/2022 ontvangt mevrouw dan ook 100% van het Groeipakket + sociale toeslag en alle andere toeslagen voor

² “Artikel 03, §1 Decreet Groeipakket”

- **Bij e-mail d.d. 6 januari 2023 heeft verwerende partij aan de Geschillencommissie haar standpunt weergegeven als volgt:**

“..... is geboren op 03/02/2019. Bij de geboorte staat enkel de afstamming ten opzichte van de moeder vast. Er wordt een BGK-dossier opgemaakt met **referte** op naam van de moeder, Mevrouw woont met bij haar ouders en ontvangt de volledige sociale toeslag.

Op 27/11/2019 komt in het gezin wonen en vormt dus een feitelijk gezin met Vanaf 12/2019 is er geen recht meer op een sociale toeslag omdat het gezamenlijke inkomen te hoog is. verlaat het gezin op 31/08/2020 en mevrouw ontvangt opnieuw de volledige sociale toeslag vanaf september 2020.

Naar aanleiding van de ontvangst van een taak “wijziging gezinssamenstelling” **in juni 2022**, stelt de consulent vast dat door is erkend op 24/12/2019(!).

Als gevolg hiervan wordt een nieuw dossier opgemaakt met **referte** met beide ouders als begunstigten vanaf 01/01/2020.

In toepassing van de artikelen 18 en 58 van het Groeipakketdecreet wordt er gelijk verdeelde huisvesting toegepast waardoor vader en moeder elk recht hebben op 50% van de sociale toeslag. Beide ouders worden hiervan op de hoogte gebracht (zie BG brieven in bijlage).

Mevrouw ontving echter al de volledige sociale toeslag in het dossier over de periode 09/2020 tot 06/2022.

In het nieuwe dossier heeft zij vanaf 08/2020 slechts recht op 50% van de sociale toeslag vanaf 08/2020. **Zij heeft op dat ogenblik dus 50% van de sociale toeslag onterecht ontvangen over de periode 09/2020 tot 06/2022.**

Door een vergissing van de consulent wordt deze helft van de sociale toeslag jammer genoeg nog eens uitbetaald aan mevrouw, samen met de helft van de coronatoeslag. Deze betaling wordt niet gemotiveerd via brief of e-mail.

Volledigheidshalve moet nog worden vermeld dat de vader,, ook 50% van de sociale toeslag ontving voor de periode 10/2020-09/2021 (resterende periode inkomen te hoog). Deze betaling werd evenmin gemotiveerd aan de vader. De heer heeft echter de cheques over de periode 10/2020-09/2021 sociale toeslag + halve coronatoeslag niet geïnd. De bedragen zijn opnieuw binnengekomen als ontvangsten.

Op 4 augustus 2022 stuurt mevrouw ons een vonnis van 17/01/2022 waarin zij wordt aangeduid als ontvanger van het Groeipakket en waarin vermeld staat dat het zwaartepunt van verblijf voor bij de moeder ligt. Er wordt in dit vonnis ook verwezen naar de voorlopige regeling die werd vastgelegd op de zitting van 02/09/2020 van de Kamer voor Minnelijke Schikking van de Familierechtbank. Deze voorlopige regeling bestond ook uit de aanduiding van mevrouw als ontvanger van het Groeipakket met zwaartepunt verblijf bij de moeder.

Als gevolg hiervan wordt er een sommandelegatie toegepast over 08/2022 waarbij mevrouw het basisbedrag ontvangt + 50% van de sociale toeslag. Ook de 50% sociale toeslag van de vader komt haar toe maar vader opent geen recht meer wegens te hoge inkomsten. (Toepassing Toelichtingsnota 7 – Bijlage 2 van 6 juni 2019 + artikel 16 BVR begunstigten)

Vanaf 09/2022 ontvangt mevrouw naast het basisbedrag ook de volledige sociale toeslag (zwaartepunt verblijf kind). (Toepassing Toelichtingsnota 8)

Op 4 oktober 2022 wordt mevrouw via mail op de hoogte gebracht van het feit dat zij in de periode 09/2020 tot 08/2022 ten onrechte de volledige sociale toeslag ontving (zie bijlage).

Als reactie hierop, stuurt mevrouw een voorlopig vonnis door van 02/09/2020 waarin zij wordt aangeduid als ontvanger van het Groeipakket mét zwaartepunt verblijf van bij haar. Op 5 oktober laat de advocaat van mevrouw weten dat er na de feitelijke scheiding nooit sprake is geweest van gelijk verdeelde huisvesting en de moeder dus ook geen onterechte sociale toeslag heeft ontvangen. De advocaat bezorgt ons de vonnissen van 19/06/2020, 02/09/2020 en 17/01/2022.

Op basis van deze vonnissen besluiten wij dat mevrouw wel degelijk recht heeft op 100% van de sociale toeslag voor vanaf 09/2020.

MAAR: er blijft uiteraard nog een terug te betalen debet van 594,92 Euro wegens de dubbele betaling van 50% van de sociale toeslag over de periode 09/2020 tot 06/2022 (zie brief aan betrokkene in bijlage). Dat bedrag werd bij de opmaak van het dossier ten onrechte nogmaals uitbetaald aan mevrouw

Aangezien dit om een dubbele betaling gaat van eenzelfde toeslag over dezelfde periode kan de goede trouw niet worden ingeroepen. ”

5. Herziening door verwerende partij bij beslissing d.d. 5 januari 2023:

Zoals blijkt uit voormeld standpunt van verwerende partij, heeft zij de betwiste beslissing d.d. 21 november 2022 naar aanleiding van de ontvangst van voorliggend verzoek d.d. 22 november 2022 herzien. Bij beslissing d.d. 5 januari 2023 heeft zij aan verzoekster meegedeeld wat volgt:

“Wij hebben het recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht voor de periode van 09/2020 tot 08/2022.

Wij hebben vastgesteld dat je wél recht hebt op 100% sociale toeslag voor kind

Aangezien wij als uitbetalingsactor retroactief een begunstigdendossier hebben opgemaakt werd er ook retroactief gelijk verdeelde huisvesting toegepast. Via uw advocaat werden ons de vonnissen van 19/06/2020, 02/09/2020 en 17/01/2022 bezorgd waarin steeds sprake was van zwaartepunt verblijf van kind in jouw gezin.

Volgens artikel 18 van het Groeipakketdecreet wordt er uitgegaan van gelijk verdeelde huisvesting indien de huisvesting van het kind niet bepaald of bekrachtigd werd door de bevoegde rechtbank.

Bij het opmaken van ons begunstigdendossier waren wij niet op de hoogte dat er reeds vonnissen betreffende de huisvesting van het kind bestonden. Pas achteraf bleek dat er reeds vonnissen zwaartepunt verblijf werden uitgesproken 19/06/2020, 02/09/2020 en 17/01/2022. Wij hebben daarom ons dossier aangepast en de sociale toeslag voor 100% aan jou toegekend vanaf 09/2020.

Concreet wil dit zeggen dat het bedrag op onze terugvorderingsbrief van 21/11/2022 niet correct is.

Er blijft wél een terugvordering voor een totaalbedrag van 594,92 euro. Dit betreft een dubbele betaling van 50% sociale toeslag periode 09/2020-06-2022 + halve coronatoeslag over de maand 11/2020.

Bij de opmaak van het begunstigdendossier werd dit bedrag ten onrechte opnieuw uitbetaald i.p.v. ingehouden. Aangezien dit om een dubbele betaling gaat van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode kan men niet stellen dat de ontvanger te goeder trouw was.

*Onderstaand vind je een overzicht van de betalingen/regularisatie sociale toeslag + coronatoeslag: (dubbele betalingen **in het vet**):*

(...)

Wij moeten bijgevolg € 594,92 euro van je terugvragen.

De verjaringstermijn is 3 jaar. Dat betekent dat geen enkele betaling verjaard is.

Er werd reeds 275,67 euro ingehouden. Het openstaande saldo bedraagt nog 319,25 euro.

Wij houden verder 10% in op de volgende betalingen die je van ons ontvangt.”

Naar aanleiding van de vraag van het secretariaat naar de verdere intenties van verzoekster gelet op deze herzieningsbeslissing van verwerende partij d.d. 5 januari 2023, heeft Mr. na overleg met verzoekster aan het secretariaat van de Geschillencommissie bij e-mail van 30 januari 2023 meegedeeld wat volgt:

“In aansluiting op mijn e-mail van 27/1 ll. verzoek ik u de hoorzitting toch door te laten gaan.

Wel vragen we niet meer om nog gehoord te worden op de zitting.

Hieronder vindt u de e-mail van mijn cliënte.

Voor zover de uitbetaling regularisatie van € 577,42 + € 17,50 halve coronatoeslag inderdaad een dubbele betaling van de helft zou betreffen, blijkt duidelijk dat mijn cliënte volledig te goeder trouw was.

Het gaat dan om een vergissing van zelf, waarvan mijn cliënte niet moest opmerken dat het ging om een bedrag waar ze geen recht op had.

Het bedrag is relatief gering en dat mijn cliënte slechts beperkte middelen heeft, blijkt uit het feit dat ze recht heeft op de sociale toeslag.”

De e-mail waarnaar Mr. verwijst, betreft een e-mail van verzoekster gericht aan Mr. d.d. 16 januari 2023 waarbij zij naar aanleiding van de vraag naar een overzicht van de ontvangen bedragen meedeelt wat volgt:

“Ik heb dit nooit gemerkt. Hoe kan ik u dit overzicht het beste bezorgen want is zeer veel sinds 2019.

Het groeipakket werd rond de 5de van de maand gestort + rond de 20ste van de maand, toen hij nog naar de crèche ging was er ook nog een kinderopvangtoeslag. Een extra storting zie ik nergens staan. Ik kan ook nergens zien waaruit dit bedrag bestaat. Wel heb ik een grote regularisatie ontvangen van 577,42.”

6. Bespreking - beoordeling in rechte:

Er dient in eerste instantie te worden vastgesteld dat er ingevolge de herzieningsbeslissing van verwerende partij d.d. 5 januari 2023 tussen de partijen geen betwisting meer over bestaat dat verzoekster steeds gerechtigd was op de volledige i.p.v. de helft van de sociale toeslag (zoals ook voor de coronatoeslag) gezien er geen sprake was van een gelijkmatig verdeelde huisvesting van, die hoofdzakelijk bij verzoekster verbleef.

Verwerende partij heeft echter vastgesteld dat er desalniettemin een bedrag van € 594,92 dient te worden teruggevorderd daar zou zijn vastgesteld dat er een dubbele betaling is gebeurd van de helft van de sociale toeslag voor de periode van 1 september 2020 tot en met 30 juni 2022 en de helft van de coronatoeslag voor de maand november 2020.

Bij verzoek d.d. 22 november 2022 heeft Mr. namens verzoekster gevorderd wat volgt:

“Te zeggen voor recht dat verzoekster niet tot terugbetaling van onverschuldigde bedragen gehouden is en te veroordelen tot betaling van alle bedragen die zij ten onrechte ingehouden heeft om de beweerde schuld van verzoekster te vereffenen, met inbegrip van intresten.”

Gelet op de terugvordering van de dubbele betaling, waarbij de eerder ingehouden bedragen werden aangewend ter aanzuivering van deze schuld, blijkt derhalve niet dat de vordering volledig zonder voorwerp zou zijn geworden.

Uit het bericht van Mr. gericht aan het secretariaat van de Geschillencommissie d.d. 30 januari 2023 blijkt dat verzoekster niet akkoord kan gaan met de terugvordering van de vermeende dubbele betalingen daar deze volgen uit een fout van verwerende partij zelf en verzoekster niet kon geacht worden te weten dat zij er geen recht op had.

6.1. Dubbele betaling

Uit het door verwerende partij bij de herzieningsbeslissing d.d. 5 januari 2023 opgenomen overzicht van regularisaties blijkt dat initieel voor de periode van 1 september 2020 tot 30 juni 2022 de volledige sociale toeslag aan verzoekster werd uitbetaald, dit bij een eenmalige regularisatie op 16 april 2021 voor de periode van 1 september 2020 tot en met 31 december 2020 en voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 30 juni 2022 bij de maandelijkse betalingen (telkens begin van de maand volgend op de maand waarop de sociale toeslag betrekking heeft).

Verder blijkt dat er reeds op 11 juli 2022 een regularisatie werd uitgevoerd met het oog op de terugvordering van de helft van de sociale toeslag voor de periode van 1 september 2020 tot en met 30 juni 2022, waarbij in het nieuwe begunstigendossier echter de helft van de sociale toeslag opnieuw betaalbaar zou zijn gesteld op 10 augustus 2022 zodat verzoekster de facto dan 3/2^e van de sociale toeslag voor deze periode zou hebben ontvangen.

De helft van de sociale toeslag bedroeg maandelijks € 26,01 voor de periode van 1 september 2020 tot en met 31 augustus 2021 (derhalve voor deze periode ten bedrage van in totaal 12 x € 26,01 = € 312,12) en € 26,53 voor de periode van 1 september 2021 tot en met 30 juni 2022 (derhalve voor deze periode ten bedrage van in totaal € 265,30). Bijgevolg zou er op 10 augustus 2022 een sociale toeslag ten bedrage van in totaal € 577,42 ten onrechte aan verzoekster zijn uitbetaald.

Bij e-mail d.d. 16 januari 2023 gericht aan Mr., bevestigt verzoekster dat zij een eenmalige storting ten bedrage van € 577,42 heeft ontvangen. Er werd nooit betwist dat verzoekster initieel de volledige sociale toeslag had ontvangen, zodat bijgevolg dient te worden aangenomen dat

verzoekster wel degelijk ten onrechte omstreeks 10 augustus 2022 opnieuw de helft van de sociale toeslag voor de kwestieuze periode had ontvangen.

Voor de coronatoeslag betreffende de maand november 2020, blijkt eenzelfde beweging bij de uitgevoerde regularisaties, waarbij initieel de coronatoeslag volledig aan verzoekster werd uitbetaald ten bedrage van € 35,00 doch naar aanleiding van de uit te voeren terugvordering, de helft (€ 17,50) ten onrechte opnieuw werd uitbetaald, dit op 11 juli 2022.

6.2. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag aan uitbetaald Groeipakket

6.2.1. Algemene principes

- Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:

De bepalingen van artikel 92, § 1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De Memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing. Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de

toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Rechtspraak en administratieve praktijk:**

Voor het toepasselijke referentiekader inzake rechtspraak en administratieve praktijk verwijst de Geschillencommissie naar de eerdere beslissing nr. 2019/017 d.d. 22.11.2019 van de Geschillencommissie waarin verwezen werd naar de administratieve onderrichtingen in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet die volgens het Agentschap Uitbetaling Groeipakket nog steeds instructief kunnen zijn.

Tot en met 31 december 2018 golden onder de toepassing van de federale Algemene Kinderbijslagwet gelijklopende bepalingen, terug te vinden in artikel 17 van het Handvest van de Sociaal Verzekerde (ingevoerd bij Wet van 11 april 1995 – stuk 10 – verder HSV genoemd) die stellen dat:

‘Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van de prestatie.’

In dit kader kan wat betreft de voormelde bepalingen van artikel 17 HSV worden verwezen naar de reeds bestaande rechtspraak waar zich een duidelijke tendens voordeed om te concluderen dat de sociaal verzekerde gelet op de complexiteit van de regelgeving niet kan geacht worden te weten of te moeten weten dat hij/zij al dan niet recht had op het onverschuldigde bedrag wanneer hij/zij te goeder trouw was en dat hij/zij erop mag vertrouwen dat de sociale zekerheidsinstelling de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Omgekeerd werd doorgaans geoordeeld dat er wél tot terugvordering kan worden overgegaan indien de sociaal verzekerde niet te goeder trouw was, waaromtrent de bewijslast bij de socialezekerheidsinstelling ligt (zie bvb. arrest van het Arbeidshof te Antwerpen van 15 maart 2013 A.R. 2012/AH/227; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Nijvel, afdeling Waver van 28 juli 2015 A.R. 14/3052/A; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Sint-Niklaas van 16 januari 2015 A.R. 14/1092/A en arrest van het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik van 7 mei 2018 A.R. 2017/AL/122).

In de administratieve praktijk werd er door de kinderbijslagfondsen bij de toepassing van de bepalingen van artikel 17 HSV eveneens naar gestreefd om bij een fout van het kinderbijslagfonds enkel terug te vorderen indien het vermoeden van de goede trouw van de sociaal verzekerde kon worden weerlegd (zie de omzendbrief CO nr. 1402 van 26 februari 2015).

Betreffende de bepaling van de goede trouw kan worden verwezen naar de omzendbrief CO nr. 1360 van 20 juli 2006 (administratieve onderrichting FAMIFED), punt 2.2 waar wordt gesteld: *'De wet wilde een sociaal verzekerde die te goeder trouw was, selectief beschermen tegen foutieve handelingen van de administratie. Deze voorwaarde van goede trouw is enkel vervuld wanneer de sociaal verzekerde niet kon twijfelen aan de gegrondheid van de beslissing tot uitbetaling die ten onrechte werd genomen ten opzichte van hem.*

De wettekst die het feit van 'weten of moeten weten' voorziet, duidt aan dat men het standpunt moet innemen van een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', en niet dat van de concrete sociaal verzekerde die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit geen weerslag dat de concrete sociaal verzekerde het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden.

De materie zal geval per geval moeten geëvalueerd worden.

Als algemene regel kan men stellen dat de bijslagtrekkende 'wist of moest weten' als hij:

- een/de onverschuldigde bijslag ontving wegens frauduleuze handelingen of valse of bewust onjuiste verklaringen afgelegd door hem;*
- voor de onverschuldigde betaling bijzondere of algemene informatie had (controleformulieren met precisies over een bepaalde situatie die de sociaal verzekerde kende) die de pertinentie weerlegt van de later ten onrechte genomen beslissing tot toekenning;*
- wegens de aard van de betaling zelf (o.a. dubbele betaling van een zelfde bedrag aan kinderbijslag voor eenzelfde periode; kennisgeving van de toekenning van een sociale toeslag terwijl de rechthebbende zich niet in een dergelijke situatie bevindt,...) onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het onverschuldigde karakter van de betaling.'*

Deze administratieve praktijk werd in het kader van het Groeipakketdecreet voortgezet waarbij kan worden verwezen naar de Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure.

Daarin wordt het volgende bepaald met betrekking tot de terugvordering van onverschuldigde betalingen:

"3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A³

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw⁴ is.*

Onverschuldigde betaling type B⁵

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁶.*

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten⁷,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor

³ *“In bepaalde gevallen is de onverschuldigde betaling niet te wijten aan een fout van de uitbetalingsactor of de begunstigde, maar te wijten aan een systeemfout in de CGPA of een ander IT-matig probleem. In dergelijke gevallen spreken we van een onverschuldigde betaling type A bis.”*

⁴ *“Zie punt 5.3.1.”*

⁵ *“Onverschuldigde betalingen type B die kleiner zijn dan 50 of 200 euro kunnen in de CGPA worden afgeschreven, los van de kwalificatiecode. Het is hierbij niet de bedoeling dat deze eerst naar een onverschuldigde betaling type A worden omgezet.”*

⁶ *“Zie punt 5.3.1.”*

⁷ *“Een verrekening tussen entiteiten komt o.a. voor bij een onverschuldigde betaling die te wijten is aan een verhuis van het kind van Vlaanderen naar een andere deeltentiteit in België.”*

een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de ‘goede trouw’ van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

“5.3.1. Te goeder trouw⁸

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- *onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- *bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*

⁸ “Geschillencommissie, 22 november 2019, GC/19/0058.”

- *wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.”*

6.2.2. Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie in casu

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

a) Mogelijke fout van verwerende partij

De Geschillencommissie stelt vast dat verwerende partij in haar standpunt d.d. 6 januari 2023 erkent dat een fout van haarzelf ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen:

“Door een vergissing van de consulent wordt deze helft van de sociale toeslag jammer genoeg nog eens uitbetaald aan mevrouw, samen met de helft van de coronatoeslag. Deze betaling wordt niet gemotiveerd via brief of e-mail.”

Ook bij de herzieningsbeslissing d.d. 5 januari 2023 werd aan verzoekster meegedeeld dat de helft van de sociale toeslag bij de opmaak van het begunstigdendossier ten onrechte opnieuw werd uitbetaald in plaats van ingehouden.

Er dient te worden vastgesteld dat er hieromtrent evenmin betwisting tussen de partijen bestaat.

b) Vraag of de begunstigde zich er rekenschap van had kunnen geven dat het Groeipakket ten onrechte werd ontvangen

Er dient in eerste instantie te worden vastgesteld dat verwerende partij bij herzieningsbeslissing d.d. 5 januari 2023 de verjaringstermijn van 3 jaar heeft toegepast en niet de 5- jarige verjaringstermijn indien werd vastgesteld dat de ten onrechte toegekende bedragen het gevolg zijn van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde (cf. art. 97, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet).

Mr. beklemtoont in haar e-mail d.d. 30 januari 2023 gericht aan de Geschillencommissie dat verzoekster *“niet moest opmerken dat het ging om een bedrag waar ze geen recht op had.”*

Verzoekster stelt in haar e-mail gericht aan Mr. dat:

“Ik heb dit nooit gemerkt. Hoe kan ik u dit overzicht het beste bezorgen want is zeer veel sinds 2019.

Het groeipakket werd ronde de 5de van de maand gestort + rond de 20ste van de maand, toen hij nog naar de crèche ging was er ook nog een kinderopvangtoeslag. Een extra storting zie ik nergens staan. Ik kan ook nergens zien waaruit dit bedrag bestaat. Wel heb ik een grote regularisatie ontvangen van 577,42.”

Verwerende partij van haar kant stelt zowel in de herzieningsbeslissing d.d. 5 januari 2023 gericht aan verzoekster als bij haar standpunt d.d. 6 januari 2023 gericht aan de Geschillencommissie dat de

goede trouw niet kan worden weerhouden daar het gaat om een dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor eenzelfde periode.

Verwerende partij verwijst derhalve naar een in de toelichtingsnota nr. 19 geformuleerde algemene regel waarbij wordt gesteld dat het vermoeden van goede trouw van de begunstigde in dit kader als weerlegd kan worden beschouwd als *'wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is'* (cf. supra).

De Geschillencommissie stelt vast dat er geen twijfel over bestaat dat de onverschuldigde betalingen van de helft van de coronatoeslag voor november 2020 en de helft van de sociale toeslag voor de periode van 1 september 2020 tot en met juni 2022, dubbele betalingen betreffen, zodat in toepassing van de bepalingen van de Toelichtingsnota nr. 19 het vermoeden van de goede trouw van verzoekster in dit kader als weerlegd dient te worden beschouwd.

Bovendien lijkt het weinig geloofwaardig dat verzoekster het op 11 juli 2022 gestorte bedrag van € 17,50 en zeker het vrij hoge op 10 augustus 2022 gestorte bedrag van € 577,42, niet zou hebben opgemerkt, daar zij normaliter maandelijks eenzelfde bedrag ontving en zij geen enkel bericht van verwerende partij had ontvangen op basis waarvan zij had kunnen veronderstellen dat er een bijpassing diende te worden uitgevoerd.

Vanuit het standpunt van een ontvanger die handelt 'met normale voorzichtigheid en toewijding', dient dan ook te worden geconcludeerd dat verzoekster zich er rekenschap had van kunnen geven dat een vergissing van verwerende partij ten grondslag lag aan voormelde ten onrechte uitgevoerde betalingen, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet in casu niet kan worden toegepast.

6.3. Afzien van terugvordering

Meester wijst in haar mail d.d. 30 januari 2023 gericht aan de Geschillencommissie op het feit dat verzoekster slechts beperkte middelen heeft, getuige het feit dat zij gerechtigd is op een sociale toeslag.

Conform de bepalingen van artikel 103, § 2, 1° Groeipakketdecreet *"kan de uitbetalingsactor binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is."*

De bepalingen van artikel 13, 1° t.e.m. 3° lid van het 'BVR van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BVR Rechten en plichten begunstigden)' stelden in uitvoering van voormelde bepalingen van artikel 103, § 2, 1° Groeipakketdecreet dat:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1° te goeder trouw zijn;*
- 2 zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid ontvangen heeft.”

Deze bepalingen van artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigten werden recent gewijzigd⁹. Meer bepaald werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Artikel 13, derde lid werd vervangen door wat volgt:
“In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.”;
- tussen het derde en het vierde lid, werd een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
“De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.”;

De Geschillencommissie stelt vast dat het onderzoek om af te zien van de terugvordering dient te gebeuren door de uitbetalingsactor. Voor zover verzoekster meent dat aan voormelde voorwaarden van artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigten werd voldaan, kan zij desgewenst een dergelijke aanvraag om af te zien van terugvordering indienen bij verwerende partij.

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk en **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat verzoekster voor de periode van 1 september 2020 tot en met 30 juni 2022

⁹ Cf. artikel 20 van het Besluit d.d. 11 februari 2022 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 15.03.2022, in werking getreden op 25.03.2022).

gerechtigd was op de volledige sociale toeslag en de volledige coronatoeslag voor de maand november 2020, **doch ongegrond** in de mate dat zij gehouden is de dubbel betaalde toelagen ten belope van de helft van de coronatoeslag voor de maand november 2020 en van de helft van de sociale toeslag voor de periode van 1 september 2020 tot en met 30 juni 2022, ten bedrage van in totaal € 594,92, aan verwerende partij te voldoen.

Aldus uitgesproken te Brussel op **3 februari 2023**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en de heer Maarten Vankeersbilck (KidsLife), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens